

„Петербургски улански“ отговаря отворенъ единъ улански офицеринъ; а кждѣ е командира на полка? „Долу въ долината, ваше високоблагородие!“ Нѣмаше какво да се прави въ долината не можахъ се спустна и за това предложението на Куртянова да наглѣжда за по-нататъшното спускане на двѣте орждия, а че сетнѣ съ 2 та дружина да ги заведе при генерала Скобелева. На върщане къмъ позицията срамъ се при върха Караджа и дълго време глѣдахъ за приятеля на Лисата височина, нѣ тамъ съвсѣмъ тихо. Че всичко измрѣло и само отъ долината се чуватъ топки и гърмеже. Стигнахъ на позицията и се расположихъ въ онези вѣнчания за мене шатъръ; вечерята се приближаваше, уморенъ бѣхъ силно, задрѣмахъ; пробуждамъ се, вече тъмно и около мѣстоето стоеше Куртяновъ съ една записка въ ръце. Куртяновъ съобщи, че ще трѣбва да се спускатъ орждията отъ странината, по която съ голѣми мъжки слизатъ не само коне, а и хора и че съ едно орждие се маяле цѣла нощъ и едва успѣле на видѣло да го спустнатъ въ долината. Предписанието, което донесе Куртяновъ, не само че е оригинално, а и положено, нѣ се отличава още и съ това, че е пратено изъ Имитли въ 7 часа и 40 минути сутренъта, а азъ го приехъ едва въ 8 часа вечерята, т. е. губило се цѣли 12 часа ако да не е билъ Куртяновъ, то можело и съвсѣмъ да загуби. Казака донесълъ предписанието до мѣстото, дѣто спускатъ орждията; попиталъ първия, когото срѣщналъ опълченецъ: „А бе, имали у васъ нѣкой полковникъ Предервичъ?“ (моята фамилия е винаги бжркатъ) и, като прие утвърдителенъ отговоръ, далъ му записката, а самичкъв отишълъ! Опълченеца се сѣтилъ да даде предписанието подполковника Куртянова, а въ предписанието е казано:

„28 ий Декемврий, 7 часа и 40 минути сутренъта.

Началника на отряда заповѣда на ваше високоблагородие да пратите веднага въ Имитли една дружина и стрелковитѣ роты, които сѣ намиратъ на вашата позиция.

Желателно е, щото отъ орждията поеме едно или